

WAT DE PAUS NIET TE ZIEN KREEG IN BRUSSEL !

De paus heeft een bezoek gebracht aan Brussel en een deel van de stad werd opgeblonken. Het Elisabethpark van Koekelberg en het Jubelpark werden met grasmatten opgesmukt. De historische Grote Markt werd voor de gelegenheid in een "volksplein" herdoopt, terwijl de werkelijke volksproblemen zich op honderd meter daar vandaan bevinden, in de kansarme buurten.

De kansarme wijken.

In deze wijken zijn er heel wat leegstaande en bouwvallige woningen : woningen van mindere kwaliteit, met weinig comfort en vaak vóór 1919 gebouwd.

Bovendien is de woonomgeving er niet aantrekkelijk (pollutie, lawaai, autoverkeer, verkrotting) zodat de jonge Belgische gezinnen naar groenere of rustigere buitenwijken of naar de randgemeenten zijn verhuisd.

Deze kansarme wijken worden in vele gevallen door onteigeningen bedreigd, zodat de huizen niet meer onderhouden worden. Sommige eigenaars of openbare instanties wensen kantoorgebouwen en laten dan de woonhuizen vrijwillig beschadigen. Daar de kwaliteit van de huizen sterk is gedaald zal de eigenaar zich tot huurders met lagere kwaliteitsbehoeften of met lagere inkomens wenden : bejaarden, alleenstaanden, werklozen, laag geschoolden, personen geholpen door het OCMW, gastarbeiders. Daar gastarbeidersgezinnen vaak grote gezinnen zijn, worden tal van woningen overbevolkt.

Ook moet worden aangestipt dat er in deze wijken een gebrek aan kollektieve voorzieningen bestaat : onvoldoende speelpleinen, kinderkribben, rusthuizen, trefcentra en andere sociale of kulturele voorzieningen.

Wegwerpelingen voor wegwerphuurders.

Bovendien is er nog het probleem van de woonmobiliteit en van de woon(on)zekerheid voor de huurders in deze wijken. Niet zelden worden huizen er onteigend, verkocht, gesloopt of grondig herbouwd. De huurders moeten dan maar verhuizen en bij een andere eigenaar gaan die de huurprijs onbeperkt mag verhogen. De huurder wordt nog steeds onvoldoende beschermd tegen opzeg en huurprijsverhogingen (1) en de nieuwe huurwet zegt niets over de herstel- en onderhoudsplicht van de eigenaar, laat staan over de herhuisvestingsplicht in geval van opzeg. En als de huurder dan toch in een sociale woning geraakt, zal hij daar vroeg of laat gekonfronteerd worden met forse huurprijsverhogingen, willekeurige opzeg, gebrek aan onderhouds- en herstellingswerken.

- (1) Uit recente cijfers van het Nationaal Instituut voor Statistiek blijkt dat 68% van de woningen in Brussel (19 gemeenten) door huurders betrokken zijn.

Huizen zijn er om in te wonen, niet om mee te handelen.

Fundamenteel stelt zich de vraag of het spekuleren op het niveau van de huisvesting (profijt halen uit de woonbehoefte van anderen) niet ondergeschikt moet worden gemaakt aan het recht op wonen.

Recht op wonen is "het recht te kunnen beschikken over een dege-lijke woning naar eigen keuze in een goede woonomgeving, tegen een betaalbare prijs, en er ongestoord kunnen blijven zolang men dit wenst" (definitie van de Initiatiefgroep Huurwetgeving).

De overheid, de Kerk en het recht op wonen.

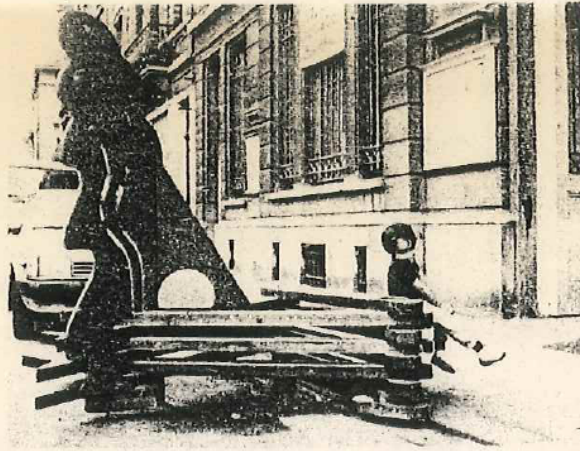
Ook de Kerk kan aan dit maatschappelijk probleem niet voorbijgaan. In verband met de grenzen van het privébezit zegt het tweede Vaticaans Concilie : "Bovendien hoort het openbaar gezag ervoor te waken, dat niemand zijn privébezit misbruikt ten nadele van het algemeen welzijn" (Gaudium et Spes nr. 71).

Dit zou bijvoorbeeld kunnen inhouden dat de overheid wettelijke maatregelen neemt om aan de huurder een degeleijke woonzekerheid te waarborgen. In de open brief van Welzijnszorg (adventskampagne van Broederlijk Delen) "aan politici en al wie verantwoordelijkheid draagt in dit land" (27 november 1984) staat : "bij beëindiging van de huur moet er altijd de koppeling zijn van de opzegging en de reden voor die opzegging. Dit komt neer op een afwegen van de woonbehoeften". Ook de nationale raad van de KWB (Kristelijke Werknemersbeweging) oordeelde "dat de regeringsvoorstellen in verband met de huur gezinszins volstaan om enige woonzekerheid te geven aan de meer dan 1,2 miljoen huurdersgezinnen. De verhuurders blijven immers volledig vrij om huurders op te zeggen". (Schoten, 24 november 1984).

Waarom een busronddrit door Brussel?

Naar aanleiding van het pausbezoek aan Brussel willen een aantal bewonersorganisaties de aandacht van de bevolking, maar ook van de kerkelijke instanties en politieke verantwoordelijken, vestigen op een probleem dat zich te Brussel heel duidelijk stelt : het recht op wonen.

BRUSSELS FRONT VOOR HET RECHT OP WONEN

M O L E N B E E K - H A V E N W I J K

Buurthuis Havenwijk samen met de gemeente Molenbeek was één van de laureaten van de Vier Seizoenenwedstrijd (Winter).

Bral leverde ontwerp en prototype voor dit bekroond projekt, en organiseerde samen met het buurthuis - aan de hand van een maquette - de bewonersdiskussies rond het verkeersveiliger maken van het kruispunt Ribeaucourtstraat - Vanderstichelenstraat, door middel van deze mobiele plantenpaletten.

Meer hierover bij de inhuldiging van het projekt eind augustus.

